Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

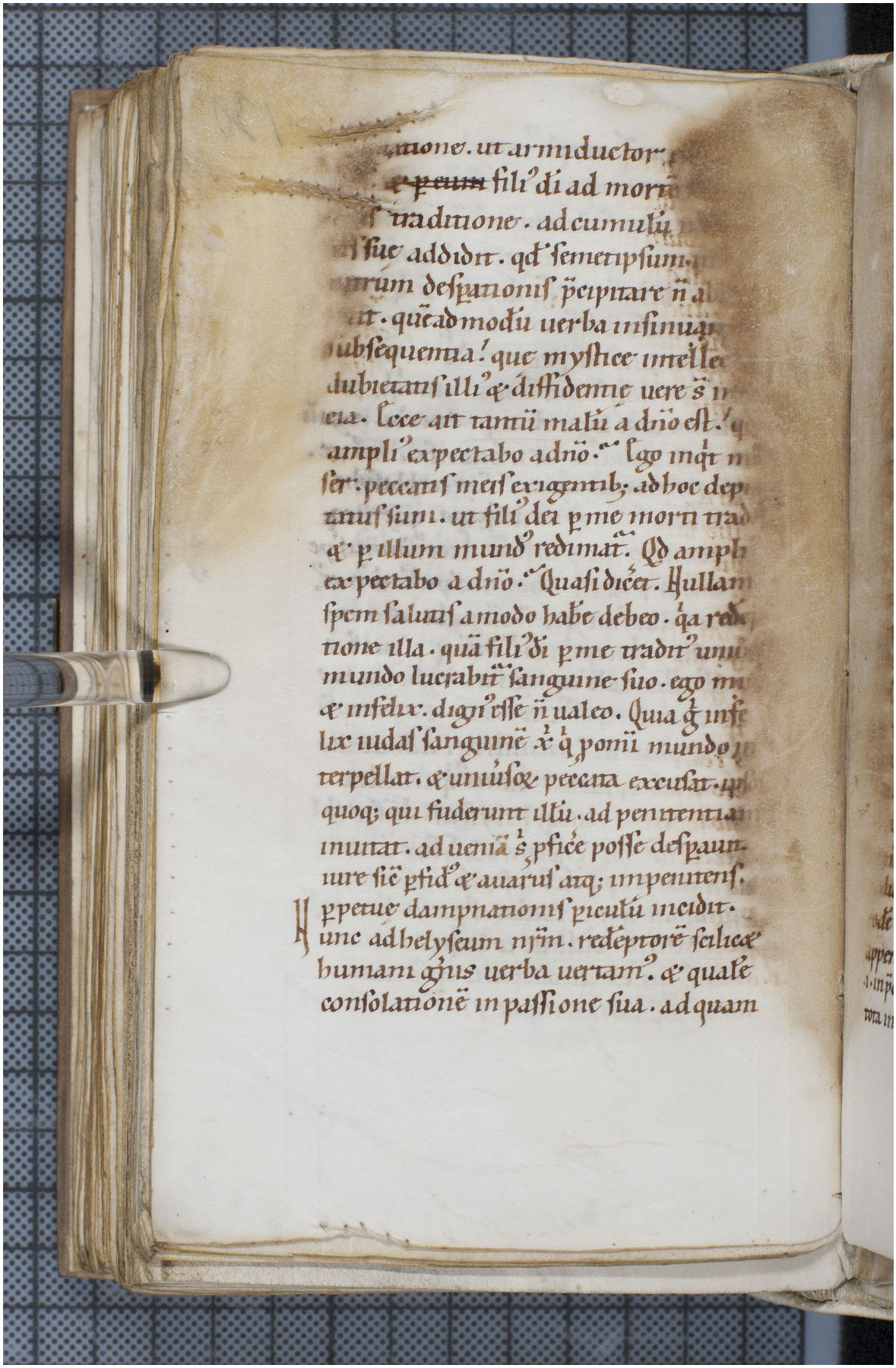

...mone. ut arm ductor
~~e peum~~ filio di ad morte
tradione. ad cumulu
sue addidit. qd semetipsum
rum desperationis precipitare ñ a
it. quē ad modu uerba insinua
subsequenia! que mystice intelle
dubietatis illi & diffidentie uere s in
ea. Ecce ait tantū malū a dño est! q
amplius expectabo a dño. Ego inq̃t m
ser. peccatis meis exigentib; ad hoc dep
tatus sum. ut filio dei p me morti trad
& p illum mundo redimat. Qd ampli
expectabo a dño. Quasi dicet. Nullam
spem salutis a modo habe debeo. qa red
tione illa. quā filio di p me tradit unu
mundo lucrabit sanguine suo. ego mi
& infelix. digni esse ñ ualeo. Quia q̃ infe
lix iudas sanguinē x̄ q pomū mundo in
terpellat. & unusq; peccata excusat. ipse
quoq; qui fuerunt illu. ad penitentia
mutat. ad uenia s̄ pfice posse desperat
iure sic pfid & auarus atq; impenitens.
Hyperue dampnationis piculū incidit.
Hunc ad helyseum nrm. redeptorē scilicet
humani gnis uerba uertam. & quale
consolationē in passione sua. ad quam